ROK II. LIPIEC 1914. NUMER 3.

PRZEGLĄD ADWOKACKI

KWARTALNIK

ORGAN KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.

WYDAJE: WYDZIAŁ IZBY ADWOKACKIEJ.

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY: SEKRETARZ IZBY ADWOKACKIEJ Dr. J. GROSS.

REDAKCYA I ADMINISTRACYA: KRAKÓW, ULICA GOŁĘBIA L. 6. — TELEFON 0055.

PRENUMERATA ROCZNA 4 KOR. — Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ 4 KOR. 40 HAL.

TREŚĆ NUMERU 3:

Główne zasady ustaw z 5/7 1912 Nr. 130 i 131 Dzpp. o postępowaniu karnem wojskowem.

Zasada oskarżenia: — Ustawy przyjmują zasadę oskarżenia. Ukaranie za zbrodnie i występki (przekroczenia) może mieć miejsce tylko po poprzedniem postępowaniu karnem według powyższych ustaw na podstawie oskarżenia publicznego (§ 1).

Tylko przy lżejszych występkach (przekroczeniach) może nastąpić ukaranie w drodze dyscyplinarnej, jeżeli zagrożona jest grzywna albo kara na wolności nieprzekraczająca 6 miesięcy, tudzież o ile nie ma zajść utrata stopnia wojskowego (§ 2).

Oskarżyciel: — Oskarżenie zastępuje organ oskarżenia — niezawisły od sądu (§ 3, 45).

W charakterze oskarżyciela występuje przed sądami brygady oficer sądu, przed sądami dywizyi prokurator wojskowy, przed najwyższym Trybunałem wojskowym generalny prokurator wojskowy (§ 44).

Oficerów sądu powołuje się z pośród oficerów stanu żołnierskiego, zaś prokuratorów wojskowych i generalnego prokuratora wojskowego z pośród oficerów dla służby sprawiedliwości.

Oficerowie sądu i prokuratorowie wojskowi podlegają właściwemu komendantowi i potrzebują do wdrożenia postępowania karnego tegoż polecenia, generalny prokurator wojskowy podlega ministrowi wojny (obrony krajowej (§ 3, 27, 28, 45, 47).

Sądownictwu karnemu wojskowemu podlegają powszechnie tylko czynne osoby wojskowe (§ 11).

Sądy wojskowe: — Sądownictwo karne sprawują: **przy linii:** sądy brygady i dywizyi, **przy marynarce:** sądy korpusu majtków i admiralskie, oraz wspólny tym sądom najwyższy trybunał wojskowy, zaś **przy obronie krajowej:** sądy brygady, sądy dywizyi i najwyższy trybunał obrony krajowej (§ 18, 19).

Orzecznictwu sądów brygady (korpusu majtków) podlegają występki (przekroczenia) zagrożone lżejszą karą, orzecznictwu sądów dywizyi (admiralskich) zbrodnie oraz występki (przekroczenia) ze względu na zagrożoną karę lub osobę sprawcy wyłączone z zakresu działania sądów brygady (korpusu majtków), tudzież orzekanie co do odwołań przeciw wyrokom sądów brygady (korpusu majtków), orzecznictwu najwyższego trybunału odwołania przeciw wyrokom sądów dywizyi (admiralskich) i zażalenia nieważności (§ 20, 21, 22).

Sądy, ich członkowie i organa sędziowskie są przy wykonywaniu czynności sędziowskich niezawisłe i podlegają jedynie ustawie (§ 26).

Sąd orzekający (sąd wojenny) przy sądach brygady (korpusu majtków) składa się z 3 sędziów, tj. z kierującego rozprawą, którym jest oficer dla służby sprawiedliwości, oraz z 2 oficerów stanu żołnierskiego, z których starszy rangą przewodniczy. Sąd orzekający (sąd wojenny) przy sądach dywizyi (admiralskich) składa się z 5 sędziów, tj. z kierującego rozprawą, którym jest oficer dla służby sprawiedliwości, oraz z **4** oficerów stanu żołnierskiego, z których najstarszy rangą przewodniczy. Komenderowanie przewodniczącego i assesorów ze stanu żołnierskiego, następuje według kolei oznaczonej z góry z początkiem każdego roku (§ 52, 53, 55).

Język sądowy: — Językiem sądowym jest w regule język służbowy; w tym języku odbywają się przesłuchania poza rozprawą główną lub apelacyjną; jeżeli osoba mająca być przesłuchana, nie włada językiem służbowym, należy ją przesłuchać w jej języku przy pomocy tłomacza.

Rozprawy główne i apelacyjne przed sądami brygady (korpusu majtków) dywizyi (admiralskimi) odbywają się w regule w języku służbowym.

Jeżeli oskarżony nie włada tym językiem, należy przeprowadzić rozprawę w jego języku, o ile język ten należy do języków krajowych w królestwach i krajach reprezent. w Radzie państwa i o ile przybranie oskarżyciela, obrońcy i członków sądu wojennego, którzy władają tym językiem, nie napotyka na znaczne trudności.

Rozprawę przeciw 2 lub więcej oskarżonym, mówiącym rozmaitymi językami, prowadzi się w języku służbowym.

Jeżeli oskarżony nie włada językiem rozprawy — należy do rozprawy przybrać tłomacza, a ogłoszony wyrok obwieścić oskarżonemu w jego języku.

Akt oskarżenia, wyroki wszystkich instancyi z motywami, oraz orzeczenia i postanowienia innego rodzaju, wydaje się obwinionemu, nie władającemu językiem służbowym, na wniosek w jego języku (§ 80).

Obrońcy: — We wszystkich sprawach karnych może obwiniony po wniesieniu oskarżenia, przy rozprawie głównej i w celu wywiedzenia środków praw-

nych przeciw wyrokowi korzystać z pomocy obrońcy.

Także przy rozprawach apelacyjnych przed sądami dywizyi (admiralskimi) i przy rozprawach nad zażaleniami nieważności przed najwyższym trybunałem, może oskarżony użyć pomocy obrońcy lub dać się przez niego zastąpić.

Jeżeli zagrożona jest kara surowsza niż 5 lat więzienia — należy oskarżonemu wyznaczyć obrońcę z urzędu do rozprawy głównej i rozprawy przed najwyższym trybunałem, o ile sam sobie obrońcy nie wybierze.

Prócz tego wypadku należy wyznaczyć obrońcę z urzędu do rozprawy głównej i rozprawy II Instancyi także wbrew woli oskarżonego, jeżeli właściwy komendant (przed najwyższym trybunałem prezydent) kierujący rozprawą, albo sąd orzekający uzna to za potrzebne lub gdy ustawowy zastępca małol. oskarżonego o to prosi.

We wszystkich innych wypadkach należy ustanowić oskarżonemu obrońcę z urzędu do rozprawy głównej i rozprawy w II Inst. tylko na jego wyraźne żądanie.

Przy ustanowieniu obrońcy z urzędu należy w miarę możności uwzględniać życzenia oskarżonego (jego ustawowego zastępcy) co do osoby obrońcy, a w postępowaniu przed sądami dywizyi i najwyższym trybunałem ustanowić zawsze obrońcę prawniczo wykształconego, jeżeli oskarżony nie żąda wyraźnie innego obrońcy.

Obrońcami mogą być:

1) czynni oficerowie stanu żołnierskiego,

2) czynni oficerowie i aspiranci wojskowej służby sprawiedliwości,

3) adwokaci i nieczynni oficerowie służby sprawiedliwości wpisani na listę obrońców wojskowych.

O wpisaniu osób ad 3) na listę obrońców wojskowych, rozstrzyga minister obrony krajowej w porozumieniu z ministrem wojny.

Przy wpisaniu należy uwzględnić w pierwszym rzędzie osoby, które są lub były nieczynnymi oficerami dla służby sprawiedliwości, albo innymi nieczynnymi oficerami lub osobami równorzędnymi. Uwzględnić należy także uzdolnienie językowe.

Wpisanie następuje w miarę potrzeby i uprawnia do przyjmowania obron przed sądami brygady (korpusu majtków) dywizyi (admiralskimi), oraz najwyższym trybunałem wojskowym (obrony krajowej).

Obrońcy ad 3) wymienieni, przeciw którym wdrożono śledztwo w cywilnym sądzie karnym lub wniesiono wprost oskarżenie, oraz adwokaci, przeciw którym władza dyscyplinarna orzekła zawieszenie w wykonaniu adwokatury — nie mogą sprawować obron przed sądami liniowymi.

Oskarżony może sobie przybrać tylko jednego obrońcę.

O ile nie zachodzi sprzeczność interesów — ustanawia się z urzędu w zasadzie dla kilku równocześnie oskarżonych wspólnego obrońcę.

W postępowaniu przed wniesieniem oskarżenia, może obwiniony obrać sobie obrońcę, który ma prawo stawiać wnioski na przedsięwzięcie poszczególnych czynności badawczych, współdziałać przy czynnościach urzędowych, porozumiewać się z obwinionym i to jeśli jest aresztowany — w obecności organu prowadzącego badanie, tudzież

o ile to da się pogodzić z celem postępowania — przeglądać wszystkie akta.

Po wniesieniu aktu oskarżenia, oskarżony, gdy jest aresztowany, może porozumiewać się z obrońcą w nieobecności osób trzecich i znosić się z nim bez kontroli także pisemnie.

Obrońca oskarżonego może przeglądać akta pod nadzorem i brać z nich odpisy.

Obrońca może działać w interesie oskarżonego, nie potrzebując osobnego pełnomocnictwa do przedsiębrania poszczególnych czynności procesowych.

Do założenia zwyczajnych środków prawnych, oraz do postawienia wniosku na wznowienie postępowania karnego, potrzebuje obrońca zezwolenia skazanego.

Obrońca, ustanowiony przez sąd I. Instancyi, nie jest obowiązany — wyjąwszy wypadek ponownego ustanowienia — do współdziałania przy rozprawie, wyznaczonej przez Sąd wyższej Inst., wskutek odwołania lub zażalenia nieważności, ma jednak obowiązek wspierania oskarżonego przy wnoszeniu środków prawnych (§§ 87 do 103).

Wyłączenie osób sądowych: — Co do wyłączania i uchylania osób sądowych, oskarżyciela i komendanta, zawiera procedura karna wojskowa analogiczne przepisy, jak procedura karna cywilna (§§ 109—119).

Restytucya: — Przepisy, §§ 124—127, dotyczą restytucyi z powodu zaniedbania terminu do zgłoszenia środka prawnego.

Przygotowanie rozprawy: — Rozprawę główną poprzedza przygotowanie i przeprowadzenie postępowania badawczego — w zarysach identyczne z postępowaniem karnem przed sądami cywilnym (§§ 128—168).

Areszt tymczasowy i śledczy: — Areszt tymczasowy lub śledczy może nastąpić z tych samych powodów, jak w procedurze karnej przed sądami cywilnymi. Areszt należy wykonać z jak najdalej idącymi względami dla osoby i czci obwinionego.

Uwięziony ma podlegać tylko takim ograniczeniom, jakie są potrzebne dla osiągnięcia celu uwięzienia.

Areszt ma być natychmiast uchylony, gdy ustaną przyczyny jego utrzymania.

Areszt tymczasowy i śledczy uchyla właściwy komendant.

Uwięziony ma prawo postarać się na swój koszt o wygody i zatrudnienia, odpowiadające jego stopniowi wojskowemu lub stanowi i stosunkom majątkowym — o ile dadzą się pogodzić z celem uwięzienia i porządkiem więziennym.

Uchylenia aresztu za kaucyą procedura wojskowa nie zna (§§ 169—182).

Przesłuchanie świadków, znawców, oględziny: — Przepisy o przesłuchaniu świadków, znawców, o oględzinach — są w zarysach zgodne z przepisami postęp. karn. przed sądami cywilnymi (§ 183—236).

Zakończenie postępowania badawczego: Postępowanie badawcze należy zakończyć, gdy cel jego został osiągnięty, t. j. ustalono okoliczności, potrzebne do ocenienia, czy można wnieść oskarżenie czy nie (§ 237 i n.).

Rozprawa główna: — Rozprawa główna jest jawna pod nieważnością.

Jawność może być wykluczona z tych samych powodów, jak przed sądami

cywilnymi — nadto ze względu na zagrożenie wojskowych interesów służbowych.

W sprawach o oszczerstwo, wymuszenie, obrazę czci, może być jawność wykluczona na wniosek pokrzywdzodzonego lub oskarżyciela prywatnego, gdyby dopuszczenie jawności udaremniło, ochronę czci i dobrej sławy pokrzywdzonego lub oskarżyciela prywatnego.

Przewodniczący Sądu ma dbać o utrzymanie spokoju i bezpieczeństwa, dyscypliny wojskowej i przyzwoitości; kierownictwo zaś rozprawy głównej należy do kierującego rozprawą, który przesłuchuje oskarżonego, świadków, znawców i t. d.

W nieobecności oskarżonego nie wolno odbywać rozprawy głównej.

Przepisy, dotyczące prowadzenia rozprawy, zgodne są z przepisami postępowania karn. cywiln.

Wydanie wyroku: — Po przeprowadzeniu rozprawy kontradyktorycznej, wysłuchaniu oskarżyciela, oskarżonego i jego obrońcy, sąd wydaje wyrok według swobodnego przekonania, opartego na sumiennem zbadaniu wszystkich, podczas rozprawy dostarczonych środków dowodowych. (§§ 256 i n.).

Wydany wyrok ogłasza zaraz kierujący rozprawą, wraz z istotnymi powodami na jawnem posiedzeniu sądowem w obecności oskarżyciela i oskarżonego (§ 312 i in.).

Środki prawne: — Zwyczajnymi środkami prawnymi są: zażalenie, odwołanie i zażalenie nieważności.

Zażalenie służy przeciw postanowieniom i uchwałom komendantów i sądów, odwołanie zaś i zażalenie nieważności przeciw wyrokom.

Przeciw orzeczeniom najwyższego trybunału nie ma zwyczajnego środka prawnego (§ 322, 323).

Zażalenie jest dopuszczalne tylko w wypadkach wyraźnie w ustawie oznaczonych (§ 327).

Odwołanie ma miejsce przeciw wyrokom sądów brygady (korpusu majtków) i przeciw zapadłym w I Instancyi wyrokom sądów dywizyi (admiralskich), z powodów w ustawie wymienionych (§§ 331 i n.).

Zażalenie nieważności służy przeciw wyrokom sądów dywizyi (admiralskich) zapadłym w I. Instancyi, z przyczyn wyraźnie w ustawie wymienionych (§§ 357 i n.).

Nadzwyczajnym środkiem prawnym jest zażalenie nieważności w obronie ustawy, które może wnieść generalny prokurator wojskowy z polecenia ministra wojny, przeciw prawomocnym wyrokom sądów brygady i dywizyi, oraz przeciw uchwałom takiego sądu, jeśli one naruszają ustawę (§§ 376 i nast.).

Wznowienie: — Przepisy §§ 386 do 402 normują postępowanie co do wznowienia.

Koszta postępowania i wykonania wyroku i t. d.: — Dalsze przepisy (§§ 408—495), dotyczą kosztów postępowania karnego, wykonania wyroków, postępowania przeciw nieobecnym i zbiegłym, postępowania doraźnego, organizacyi sądów i postępowania w polu i na morzu, oraz zawierają postanowienia przejściowe.

Ustawy o postępowaniu karnem wojskowem weszły w życie z dniem 1 lipca 1914 r.

Regulamin dla Izby adwokackiej.

O Walnych zgromadzeniach Izby.

§ 1. Izba załatwia swoje czynności w myśl § 27 i 28 ordynacyi adwokackiej albo bezpośrednio na Walnych Zgromadzeniach albo przez swój Wydział.

§ 2. Walne Zgromadzenia Izby są:
a) zwyczajne
b) nadzwyczajne.

§ 3. Zwyczajne Walne Zgromadzenia Izby odbywają się raz do roku w maju lub czerwcu; zaś nadzwyczajne ilekroć to uzna za potrzebne Wydział Izby. Na żądanie piątej części członków Izby obowiązanym jest Wydział Izby uchwalić niezwłocznie zwołanie Walnego Zgromadzenia.

§ 4. Zwyczajne i nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zwołuje Prezydent Izby w imieniu i na podstawie uchwały Wydziału.

§ 5. Na Walne Zgromadzenie Izby zaprasza Prezydent członków Izby na piśmie, najmniej 3 dni przed Zgromadzeniem z oznaczeniem dnia, godziny i miejsca odbyć się mającego Zgromadzenia tudzież z poszczególnem wymienieniem przedmiotów na porządku dziennym postawionych.

§ 6. Każdy członek Izby winien przybyć na Zgromadzenie, a w razie niemożności, winien członek Izby w Krakowie zamieszkały usprawiedliwić swoją nieobecność.

§ 7. Przeciw członkom Izby w Krakowie zamieszkałym, których nieobecności na Zgromadzeniach nie uznano za usprawiedliwioną, użyje Wydział Izby odpowiednich środków przymusowych, a tymi są napomnienia, kara pieniężna do wysokości 50 kor. wreszcie zarządzenie śledztwa dyscyplinarnego.

§ 8. Na Walnych Zgromadzeniach przewodniczy Prezydent Izby lub jego zastępca. Prezydent nie bierze udziału w rozprawach; jeżeli zabiera głos w przedmiocie obrad winien zdać przewodnictwo zastępcy swemu.

§ 9. Do powzięcia uchwały na Walnem Zgromadzeniu Izby potrzebną jest obecność jednej piątej części członków całej Izby.

§ 10. Po stwierdzeniu przepisanego kompletu (§ 9) zagaja przewodniczący Walne Zgromadzenie i zarządza odczytanie protokołu poprzedniego Zgromadzenia.

§ 11. Z każdego posiedzenia spisany będzie protokół obrad, a ten ma zawierać: nazwiska obecnych na posiedzeniu członków i tych nieobecnych, których nieobecność uznano za usprawiedliwioną, tudzież przedmioty obrad, wnioski i zapadłe uchwały z dodatkiem czyli takowe jednomyślnie lub większością głosów zapadły.

Oddzielne zdania pojedynczych członków lub mniejszości onych zapisywane będą w protokole tylko na wyraźne żądanie z przytoczeniem pokrótce motywów. Protokół posiedzenia podpisuje przewodniczący i sekretarz Izby.

O obradach.

§ 12. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu poprzedniego Zgromadzenia przystępuje Izba do obrad nad przedmiotami, na porządku dziennym umieszczonym według porządku ich umieszczenia.

Na porządku dziennym mogą być umieszczone tylko przedmioty poprzednio w Wydziale lub szczególnych komisyach rozpoznane.

§ 13. Porządek dzienny uchwala Wydział Izby; Walne Zgromadzenie ma jednak prawo zmienić takowy.

§ 14. Rozprawa nad każdym przedmiotem porządku dziennego rozpocznie się na podstawie sprawozdania lub wniosku. Sprawę wniesie sprawozdawca Wydziału lub Komisyi.

§ 15. Przewodniczący kieruje obradami, otwiera dyskusyę i udziela członkom Izby głosu w porządku w jakim się do głosu zapisali.

O wnioskach.

§ 15. Każdy członek Izby może po udzieleniu mu przez przewodniczącego głosu czynić uwagi, wnioski i poprawki. Wniosek lub poprawkę do wniosku tylko w tym razie pod obradę wziąć można, jeżeli przez czterech innych członków będą poparte.

Poparte wnioski i poprawki należy podać na piśmie przewodniczącemu; tylko wnioski przejścia do porządku dziennego i co do formalnego traktowania sprawy mobyć ustnie stawiane.

W jednym przedmiocie nie może ten sam członek więcej jak dwa razy głosu zabierać. Zabieranie więcej razy głosu nastąpić może za zezwoleniem Izby.

§ 17. Tylko przewodniczącemu służy prawo wezwania mowcy do porządku albo napomnienia, aby nie odstępował od rzeczy. Po dwukrotnem napomnieniu może przewodniczący odebrać głos mowcy, ten jednak ma prawo odwołania się do Izby.

§ 18. Przedmioty nie umieszczone na porządku dziennym mogą być wzięte pod obradę jedynie na wniosek piśmienny najmniej pięciu członków i gdy Zgromadzenie nagłość takowych uchwali.

§ 19. Wnioski na Walnem Zgromadzeniu odrzucone, nie mogą być wniesione powtórnie przed upływem roku, wyjąwszy wypadek, gdyby przynajmniej $^1/_3$ część członków Izby ponownego wniesienia onych na piśmie żądała.

O zamknięciu dyskusyi i o głosowaniu.

§. 20. Gdy już żaden z członków głosu nie zabiera lub gdy Izba zamknięcie dyskusyi uchwali, przewodniczący po wysłuchaniu zapisanych jeszcze do głosu a w końcu sprawozdawcy, zamyka dyskusyę i zarządza głosowanie w ten sposób, iż najpierw poprawki i wnioski najwięcej od wniosków sprawozdawcy oddalone, pod głosowanie poddaje.

Jeżeli wniosek składa się z kilku ustępów, przewodniczący może a jeżeli Izba uchwali, powinien takowy poddać pod głosowanie ustępami.

Sposób głosowania ustanawia przewodniczący.

Głosowanie imienne nastąpić może tylko za uchwałą Izby. — W przedmiotach osób dotyczących lub jeżeli pięciu obecnych członków tego żąda głosuje się kartkami lub gałkami.

§ 21. Uchwałą staje się ten wniosek, za którym oświadczy się bezwzględna większość członków Izby, na posiedzeniu Izby obecnych. Przewodniczący nie głosuje, rozstrzyga jednak w razie równości głosów.

§ 22. W sprawie dotyczącej osobistej kwestyi któregokolwiek z członków, członek ten nie może być obecnym przy obradach, ani brać udziału w głosowaniu.

§ 23. Każdemu z członków służy prawo interpelowania. Interpelacye można czynić bezpośrednio po odczytaniu i przyjęciu protokołu poprzedniego Walnego Zgromadzenia.

§ 24. Po wyczerpaniu porządku dziennego Prezydent zamyka posiedzenie.

§ 25. Walne Zgromadzenie, na którem przedmioty porządku dziennego nie zostały wyczerpane, może być na żądanie większości zgromadzonych członków Izby odroczone do dalszego traktowania tych przedmiotów, aż do wyczerpania porządku dziennego.

O Komisyach i referentach Izby.

§ 26. Izba może poruczyć szczególne sprawy i czynności Izby Komisyom osobno z grona Izby wybranym, lub pojedynczym członkom Izby jako referentom. Każda Komisya i każdy referent winien z poruczonych czynności w oznaczonym terminie zdać sprawę Izbie. Izba wybiera z grona adwokatów, mających siedzibę w tych miejscach, gdzie są c. k. sądy obwodowe, Delegacye, których zadaniem będzie dawać opinie Wydziałowi co do wykonywania praktyki przez kandydatów adwokackich w obrębie dotyczącego sądu kolegialnego.

O obowiązkach przyjęcia wyboru.

§. 27. Żaden członek Izby nie może uchylić się bez przyzwolenia Izby od przypadłego nań wyboru: wyjąwszy tych, którzyby bezpośrednio po ich ukończonem urzędowaniu ponownie do tego samego urzędowania powołanymi zostali.

O budżecie.

§ 28. Izba uchwala corocznie budżet swój na podstawie wniosku Wydziału.

§ 29. Każdy członek Izby winien na pokrycie wydatków uiszczać do kasy Izby roczną wpłatę w półrocznych ratach z góry. Wysokość tej wpłaty uchwala Izba corocznie na wniosek Wydziału.

§ 30. W uwzględnienia godnych wypadkach może Wydział opuścić pojedynczym członkom zaległą wpłatę.

§ 31. Funduszami Izby zawiaduje i rozporządza Wydział na podstawie uchwalonego budżetu.

Kasę Izby utrzymuje Prezydent.

O Wydziale Izby.

§ 32. Izbę adwokatów reprezentuje na zewnątrz Wydział.

§ 33. Wydział składa się:
a) z Prezydenta,
b) z dwóch Vice-Prezydentów.
c) z szesnastu członków.

§ 34. Prezydent jako przewodniczący Izby czuwa nad porządnem przeprowadzeniem i spiesznem załatwieniem wszelkich spraw Izby.

W razie zachodzącej przeszkody zastępuje prezydenta Izby we wszystkich jego czynnościach zastępca Prezydenta.

§ 35. Prezydent porucza czynności sekretarza Wydziału jednemu z członków Wydziału Izby.

O wyborach.

§ 36. Izba wybiera z grona swego corocznie na ogólnem Zgromadzeniu w miesiącu maju lub czerwcu ośmiu komisarzy do egzaminów adwokackich.

§ 37. Wybory Wydziału Izby odbywają się co lat trzy. Nowo wybrany Wydział rozpoczyna swe urzędowanie 1 czerwca względnie lipca i kończy je po upływie lat trzech, ma jednak w myśl § 25. ord. adw. urzędować aż do czasu uskutecznienia nowych wyborów.

§ 38. W razie potrzeby nowego Wyboru przed ukończeniem peryodu wyborczego, przystąpi Izba na najbliższem posiedzeniu do wyboru uzupełniającego na resztujący czas peryodu wyborczego.

§ 39. Do ważności wyborów potrzeba bezwzględnej większości głosów obecnych członków. W razie nieuzyskania potrzebnej większości należy postąpić według § 24 i 25 ord. adw.

§ 40. Przy wyborach biorą udział wszyscy na posiedzeniu obecni członkowie Izby nie wyłączając przewodniczącego.

§ 41. Głosowanie przy wyborach odbywa się kartkami w ten sposób, iż każdy głosujących napisze na kartce tyle nazwisk, ile

ma być wybranych, poczem przewodniczący powoła z grona Izby skrutatorów do odbierania kartek i obliczenia głosów.

O języku urzędowym.

§ 42. Językiem urzędowym Izby, Wydziału i Delegacyi Wydziału jest język polski.

§ 43 Wydział Izby jako organ Izby adwokackiej wykonywa uchwały na posiedzeniach Izby powzięte i czuwa nad utrzymaniem godności i powagi tudzież prawami i obowiązkami stanu adwokackiego.

§ 44. Wydział Izby, załatwia sprawy kolegialnie zazwyczaj na posiedzeniach.

§ 45. Posiedzenia Wydziału są:

a) zwyczajne,
b) nadzwyczajne.

Zwyczajne posiedzenia odbywają się co dwa tygodnie. Nadzwyczajne zwołuje Prezydent w razie uznanej przez niego potrzeby lub na żądanie połowy członków Wydziału.

§ 46. W wypadkach nagłych może Prezydent zarządzić obiegowe załatwienie sprawy wzywając wszystkich w miejscu będących członków do napisania zdania swojego na dotyczącym referacie. Przedmioty obiegowo załatwione powinien Prezydent podać do wiadomości Wydziału na najbliższem posiedzeniu Wydziału.

§ 47. Obrońców z urzędu w sprawach karnych przy c. k. sądach w Krakowie wyznacza Prezydent wedle kolei i zdaje z tego sprawę na posiedzeniu Wydziału.

§ 48. Przepisy regulaminu dla Izby ustanowione mają być zachowane także przy obradach Wydziału z wyjątkiem postanowień § 9 i 19.

O ekspedycyach.

§ 49. Ekspedycye od Wydziału Izby pochodzące podpisuje Prezydent i jeden z członków Wydziału.

Dokumenta zeznane imieniem Izby adwokackiej mają być podpisane przez Prezydenta i dwóch członków Wydziału a nadto zaopatrzone pieczęcią Izby.

Używana przez Wydział pieczęć ma napis:

„Izba adwokacka w Krakowie".

REGULAMIN
dla Rady dyscyplinarnej Izby adwokackiej w Krakowie.

Art. I.

Rada dyscyplinarna Izby adwokackiej w Krakowie składa się:

a) z Prezydenta
b) z I. Vice-Prezydenta
c) z II. Vice-Prezydenta
d) z 12 członków
e) z 6 zastępców.

Art II.

Przy radzie dyscyplinarnej urzęduje prokurator z dwoma zastępcami.

Art III.

Językiem urzędowym Rady dyscyplinarnej jest język polski.

Art. IV.

Wybory o których mowa w § 7 st. dysc. odbywają się w Izbie adwokackiej co rok w ten sposób, jak wybory Wydziału Izby adw. Urzędowanie nowo wybranych członków Rady dyscyplinarnej rozpoczyna się z dniem 1 maja.

Art. V.

Po upływie pierwszego i drugiego roku w peryodzie trzechletniego urzędowania występuje z Rady dyscyplinarnej po 5 członków i po 2 zastępców, a trzeciego roku ustępuje reszta członków i zastępców. Porządek, w jakim członkowie Rady i ich zastępcy w peryodzie trzechletniego urzędowania mają wystąpić, ma być oznaczony przez losowanie na pełnem posiedzeniu Izby adwokackiej. Prezydent Rady dyscyplinarnej, prokurator Izby i jego zastępcy nie ulegają losowaniu.

Art. VI.

Po upływie pierwszego trzechlecia występować będą każdego roku z Rady dyscyplinarnej ci członkowie Rady i ich zastępcy, którzy ukończyli swoje trzechletnie urzędowanie.

Art. VII.

Posiedzenia Rady dyscyplinarnej zwołuje Prezydent Rady, lub w razie jego przeszkody jego zastępca piśmiennem zaproszeniem wszystkich członków Rady. W razie niemożności przybycia na posiedzenie winien członek Rady uwiadomić o tem na piśmie Prezydenta przynajmniej na jeden dzień przed posiedzeniem i usprawiedliwić niemożność przybycia.

Art. VIII.

Zastępców członków Rady dyscyplinarnej zaprasza Prezydent na posiedzenie w razie przeszkody lub uchylenia członków Rady w porządku w § 7 stat. dysc. oznaczonym.

Art. IX.

Rada załatwia wszystkie sprawy kolegialnie. Do ważności uchwały potrzebna jest obecność Prezydenta, lub jego zastępcy i 10 członków Rady.

Art. X.

Posiedzeniom Rady dyscyplinarnej przewodniczy Prezydent Rady lub jego zastępcy.

Art. XI.

Prezydent lub jego zastępca przydziela sprawy do Rady dyscyplinarnej wniesione członkom Rady do sprawozdania.

Art. XII.

Porządek obrad oznacza Prezydent lub jego zastępca. Po zdaniu sprawy przez referenta i wysłuchaniu zdania prokuratora lub jego zastępcy, przystępuje Rada do dyskusyi, którą przewodniczący kieruje. Każdy z członków Rady po kolei starszeństwa w adwokaturze, począwszy od najmłodszego winien objawić swe zdanie, a po ukończeniu dyskusyi nastąpi w tym samym porządku głosowanie. Przewodniczący oblicza głosy, a zdanie za którem się oświadczyła bezwzględna większość obecnych na posiedzedzeniu członków Rady, staje się uchwałą. W razie równości głosów rozstrzyga glos przewodniczącego. Jeżeli żadne zdanie bezwzględnej większości głosów nie uzyska, ponawia się dyskusyę i głosowanie, a gdyby i to drugie głosowanie do bezwzględnej większości głosów za pewnem zdaniem nie doprowadziło, dolicza się głosy dla obwinionego mniej korzystne do korzystniejszych, dopóki się nie uzyska bezwzględnej większości głosów.

Art. XIII.

Prezydent Rady zawiadamia o każdej wniesionej do Rady sprawie prokuratora Izby, którego w razie przeszkody wyręcza zastępca. Zastępca prowadzi w takim razie samodzielnie sprawę bez dalszego wpływu prokuratora Izby.

Art. XIV.

Rada dyscyplinarna uchwalając w myśl § 30 stat. dysc. potrzebę dochodzeń, obie-

rze ze swego grona prostą większością głosów komisarza śledczego.

Art. XV.

Dochodzenia i rozprawa odbywać się będą w sposobie statutem przepisanym.

Art. XVI.

Członek Rady przez przewodniczącego powołany spisze protokół posiedzenia. Protokół ten będzie zawierać nazwiska członków na posiedzeniu obecnych i uchwały Rady z dodatkiem, czy takowe zapadły jednomyślnie, czy też większością głosów, nareszcie motywa uchwały. Oddzielne zdania członków Rady mają być zapisywane w prototokole obrad, tylko na ich wyraźne żądanie. Protokół ma zawierać nadto nazwiska obecnego Prokuratora Izby lub jego zastępcy, obżałowanego, obrońcy i streszczenie toku rozprawy. Protokół podpisuje przewodniczący i trzymający pióro.

Art. XVII.

Prezydent, członkowie Rady, prokurator Izby i jego zastępcy, urzędują bezpłatnie. Na wypadek podróży spowodowanej ich urzędowaniem, żadnego wynagrodzenia lub zwrotu kosztów żądać nie mogą.

Art. XVIII.

Czynności kancelaryjne Rady dyscyplinarnej załatwia kancelarya Rady dyscyplinarnej, utrzymuje osobny dziennik podawczy i skorowidze, oraz przechowuje akta Rady.

Art. XIX.

Pisma Rady podpisuje Prezydent lub jego zastępca i jeden z członków Rady.

Wyroki Rady będą nadto zaopatrzone pieczęcią z napisem:

„Rada dyscyplinarna Izby Adwokackiej w Krakowie".

SPRAWOZDANIE
z Walnego Zgromadzenia Izby adwokackiej
odbytego dnia 6 czerwca 1914.

W dniu 6 czerwca 1914 odbyło się o godzinie 4-ej po poł. w sali Starego Teatru Walne Zgromadzenie Izby adwokackiej w Krakowie.

Przewodniczył: Prezydent Dr. Koy.

Protokołował: sekretarz Dr. J. Gross.

Na Zgromadzenie przybyło 169 Kolegów.

Przewodniczący skonstatowawszy komplet otwiera posiedzenie i poświęca wspomnienie zmarłym Kolegom a pamięć ich uczciło Zgromadzenie przez powstanie.

Przewodniczący omówił sprawozdanie Wydziału z czynności tudzież dochodów i rozchodów za rok 1913, które przyjęto do wiadomości udzielając Wydziałowi absolutoryum. Następnie przyjęto budżet na rok 1914 i uchwalono na rok 1914 wysokość wpisowego w kwocie 60 kor., wkładki w kwocie 34 kor., dodatek od I. koncypienta w kwocie 20 kor., od II. równocześnie wpisanego 40 kor., od III. równocześnie wpisanego 60 kor. rocznie.

Przystąpiono do wyborów.

Wybrani zostali:

I. Wydział.

Prezydent:

Dr. Koy Michał w Krakowie.

I. Wiceprezydent:
Dr. Rosenblatt Józef w Krakowie.

II. Wiceprezydent:
Dr. Łazarski Stanisław w Krakowie.

Członkowie Wydziału:
Dr. Bogusz Adam w Krakowie
Dr. Fischler Adolf w Krakowie
Dr. Gałecki Bronisław w Tarnowie
Dr. Frühling Rudolf w Krakowie
Dr. Gabryelski Józef w Krakowie
Dr. Jakubowski Faustyn w Krakowie
Dr. Kwieciński Tadeusz w Krakowie
Dr. Lachs Saul Rafał w Krakowie
Dr. Landau Rafał w Krakowie
Dr. Landy Ludwik w Krakowie
Dr. Nadel Maksymilian w Krakowie
Dr. Reich Samuel w Rzeszowie
Dr. Smolarski Kazimierz w Krakowie
Dr. Stec Jan w Krakowie
Dr. Tomik Stanisław w Krakowie
Dr. Trammer Jerzy w Krakowie.

Zastępcy członków Wydziału:
Dr. Armhaus Adolf w Krakowie
Dr. Gross Joachim w Krakowie
Dr. Krókowski Konrad w Wadowicach
Dr. Ocetkiewicz Ludwik w Krakowie
Dr. Reklewski Jan w Krakowie
Dr. Schiff Dawid w Podgórzu.

II. Rada dyscyplinarna.

Prezydent:
Dr. Jakubowski Jan w Krakowie.

Zastępcy prezydenta:
1. Dr. Mais Ferdynand w Bochni
2. Dr. Ader Leon w Krakowie.

Członkowie Rady:
Dr. Kosch Teodor w Krakowie
Dr. Marek Zygmunt w Krakowie
Dr. Offner Józef w Tarnowie
Dr. Rattler Ludwik w Krakowie
Dr. Süsskind Dawid w Krakowie
Dr. Tilles Adolf w Krakowie.

Zastępcy członków:
Dr. Friedberg Gwido w Wieliczce
Dr. Przeworski Jan Jakób w Krakowie
Dr. Zimmerman Juda w Krakowie.

Prokurator Izby:
Dr. Federowicz Tadeusz.

Zastępcy prokuratora:
Dr. Oberlaender Salomon w Podgórzu
Dr. Bogdani Wiktor w Krakowie.

III. Delegaci przy c. k. Sądach powiatowych.

Biała: Dr. Aronsohn Maurycy
Bochnia: Dr. Mais Ferdynand
Chrzanów: Dr. Rieser Gerson
Dąbrowa: Dr. Moskwa Józef
Dębica: Dr. Friedberg Sydon
Gorlice: Dr. Stern Maurycy
Kolbuszowa: Dr. Rabinowicz Wilhelm
Krosno: Dr. Czajkowski Feliks
Krzeszowice: Dr. Banet Józef
Leżajsk: Dr. Grychowski Wiktor
Limanowa: Dr. Młodzik Karol
Łańcut: Dr. Dymidowicz Henryk
Mszana Dolna: Dr. Bogulski Otmar Józef
Mielec: Dr. Nowaczyński Stanisław
Myślenice: Dr. Adelman Emil
Oświęcim: Dr. Gąsiorowski Ludwik
Przeworsk: Dr. Świtalski Stefan
Ropczyce: Dr. Alwin Maurycy
Nowy Targ: Dr. Geisler Ernest
Strzyżów: Dr. Schornstein Henryk
Tarnobrzeg: Dr. Reben Wilhelm
Tuchów: Dr. Agatstein Albert
Tyczyn: Dr. Sahanek Aleksander
Wieliczka: Dr. Łuszczkiewicz Michał
Żywiec: Dr. Bogdani Władysław

Uchwalono wypłacić z kar dyscyplinarnych odpowiednią kwotę Stowarzyszeniu

celem niesienia pomocy wdowom i sierotom pozostałym po adwokatach.

Przychylono się do odwołania Dra Zygmunta Gargasa i uchwalono wpisać go ponownie na listę adwokatów z siedzibą w Krakowie.

Zatwierdzono uchwałę Wydziału w sprawie ubezpieczenia urzędnika Izby p. Józefa Siwińskiego.

Na wniosek kol. Dra Marka uchwalono jednogłośnie protest przeciw wydanemu na podstawie § 14 rozporządzeniu zmieniającemu przepisy postępowania sądowego (noweli o odciążeniu sądów).

Na wniosek kol. Dra S. Tillesa i Dra Marka wyrażono podziękowanie Prezydyum Izby za jego skuteczną działalność oraz Prezydentowi Rady dyscyplinarnej za jego długoletnią pracę.

Po wyczerpaniu porządku dziennego Prezydent zamknął Zgromadzenie o godz. 8-mej wieczór.

Sprawozdanie z posiedzenia stałej Delegacyi Izb adwokackich.

W dniu 25 czerwca odbyło się we Wiedniu pod przewodnictwem prezydenta Dra Feistmantla doroczne posiedzenie Stałej Delegacyi austryackich Izb adwokackich. Izbę naszą reprezentował kol. Dr. Jerzy Trammer.

Z początkiem posiedzenia na podstawie referatu p. Dra Ružički powzięto uchwałę jednomyślną tej treści, że Stała Delegacya Izb adwokackich ubolewa nad tem, że od lat kilkunastu trwa zupełny zastój w pracach parlamentarnych w zakresie ustawodawstwa sądowego i że najnowsza reforma ustawodawstwa procesowego nastąpiła na podstawie § 14. ust. zasadniczej z pominięciem parlamentu i sprzecznie z ustawami zasadniczemi; Stała Delegacya domaga się przeto przywrócenia czynności parlamentu i spodziewa się, że parlament załatwi przedłożone mu projekty ustaw z zakresu prawa sądowego.

Następnie prezydent Izby adwokackiej w Pradze p. Dr. Körner przedstawił stan prac parlamentarnych dotyczących nowej ordynacyi adwokackiej. Nawiązując do tego sprawozdania, Stała Delegacya powzięła uchwałę tej treści, że obstaje przy swych poprzednich żądaniach, odnoszących się do reformy ordynacyi adwokackiej, w szczególności przy żądaniu zupełnego uchylenia § 6. obecnie obowiązującej ordynacyi adwokackiej. Przy tej sposobności Stała Delegacya na wniosek Izby adwokackiej w Krakowie postanowiła także żądać, by z okazyi reformy ordynacyi adwokackiej zamieszczono w nowym projekcie postanowienie tej treści, że wszystkie grzywny na adwokatów i kandydatów adwokackich przez sądy nakładane wpływać mają do funduszów, przeznaczonych na cele adwokackie.

Obszerna dyskusya toczyła się nad uregulowaniem prawa zastępstwa ubogich. Na podstawie referatu prezydenta Izby lwowskiej p. Dra Aschkenazego dała Stała Delegacya wyraz zapatrywaniu, że zastępstwo ubogich należy nadal utrzymać, że jednakże żądać należy, by Skarb Państwa tytułem wynagrodzenia za zastępstwo w sprawach ubogich przekazywał pewne kwoty Izbom adwokackim z tem, że kwoty te mają być użyte na wynagradzanie tych adwokatów, którzy wynagrodzenia żądać będą — względnie przekazane być mają na rzecz funduszów, przeznaczonych na zaopatrzenie wdów i sierót po adwokatach. Poruszono również myśl skombinowania ubezpieczenia adwoka-

tów na starość z instytucyą zastępstwa ubogich przez przekazywanie odnośnym instytucyom asekuracyjnym kwot ze zastępstwa ubogich płynących (od Skarbu państwa), przyczem przy ustalaniu premii asekuracyjnych uwzględnić bv należało adwokatów w siedzibie sądów obwodowych, jako najbardziej obciążonych zastępstwami w sprawach ubogich. Z powodu różności poglądów co do szczegółów w tej sprawie nie — przyszło do żadnej uchwały i postanowiono tylko przygotować materyał dokładniejszy na następne posiedzenie Stałej Delegacyi.

Również nie powzięła Stała Delegacya żadnej uchwały pod tym względem, czy izby adwokackie mają wydawać legitymacye urzędnikom kancelaryjnym adwokackim po myśli noweli procedury cywilnej tudzież pod tym względem, jak izbv adwokackie zachowywać się mają przy układaniu listy obrońców wojskowych. W obu tych kierunkach pozostawiła Delegacya swobodę poszczególnym izbom.

Po dokonaniu wyboru prezydyum na rok następny (prezydentem wybrano p. Dra Feistmantla, zaś wiceprezydentami: prezydentów Izb adwokackich we Lwowie, Pradze i Gracu), postanowiono zwołać najbliższe posiedzenie Stałej Delegacyi do Wiednia z tem, że czas najbliższego posiedzenia oznaczy prezydyum.

Okólnik Wydziału

co do zawiadomienia Wydziału o zmianie mieszkania przez Kolegów w Krakowie zamieszkałych:

Koledzy prowadzący kancelarye adwokackie w Krakowie nie zawiadamiają Wydziały Izby o zmianie swego mieszkania i przenoszeniu kancelaryi z jednej ulicy na inną. Utrzymanie w ewidencyi dokładnych adresów adwokatów w Krakowie zamieszkałych leży w ich interesie, gdyż często nadchodzą do Wydziału zapytania o podanie tych adresów. Nadto adresy te potrzebne są dla umieszczenia ich we wydawanym corocznie przez Wydział Izby wykazie adwokatów. Wobec tego winien każdy adwokat w Krakowie zamieszkały w razie przeniesienia biura swego na inną ulicę zawiadomić o tem Wydział Izby przy dokładnem podaniu ulicy i numeru domu, do którego kancelaryę swoją przeniósł.

Uchwała Wydziału w sprawie wymienienia substytuta przy przesiedleniu się.

We wypadkach zgłoszonego przesiedlenia się adwokata winien adwokat zgłaszający przesiedlenie się najpóźniej po upływie 2-go miesiąca od dnia zgłoszonego zamiaru przesiedlenia się wymienić Wydziałowi Izby osobę substytuta, gdyż inaczej substytut ten przez Wydział Izby z urzędu ustanowiony zostanie.

Ważniejsze ustawy i rozporządzenia ogłoszone w Dz. u. p. i Dz. rozp. Min. Sprawiedl. od Stycznia 1914.

I. Rozp. Minist. kolei, sprawiedl. i handlu z 20/1 1914 Nr. 7 Dzpp. tyczące się uzupełnienia i zmiany regul. kolej. z 11/11 1909 Nr. 172 Dzpp.

II. Ustawa z 13/1 1914 Nr. 9 Dzpp. o umowie służbowej osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych i lasowych (Güterbeamtengesetz).

III. Nowela o podatku wódczanym z 23/1 1914 Nr. 11 Dpp.

IV. Nowela o podatku osobisto-dochodowym z 23/1 1914 Nr. 13 Dzpp.

V. Ustawa z 25/1 914 Nr. 15 Dzpp. (pragmatyka służbowa).

VI. Rozp. wspólnego Minist. z 25/1 1914 Nr. 21 Dzpp. tyczące się pomocniczego personalu kancel. przy władzach i urzędach rządowych.

VII. Ustawa z 2/2 1914 Nr. 40 Dzpp. o podatku od win musujących.

VIII. Rozp. wyk. Nr. 61, 62, 63, 64. 65, 66, 67 Dzpp. odnośnie do noweli podatkowej pod IV.

IX. Rozp. wyk. z 24/3 1914 Nr. 72 Dzpp. odnośnie do ustawy pod VII.

X. Rozp. ces. z 7/4 1914 Nr. 80 Dzpp. tyczące się ubezpieczenia od wypadków robotników górniczych.

XI. Rozp. minist. sprawiedl. z 1/5 1814 Nr. 98 Dzpp. o zmianie uwagi 5 do poz. 10 tar. adwok.

XII. Rozp. ces. z 1/6 1914 Nr. 116 Dzpp. o dzieleniu parcel katastr.

XIII. Rozp. ces. z 1/6 1914 Nr. 118 tyczące się zmiany postęp. w cywilnych sprawach spornych (nowela o odciążeniu sądow.).

XIV. Rozp. minist. obrony kraj., wojny, spraw wewn. i sprawiedl. z 23/5 1914 Nr. 121 i 122 Dzpp. celem przeprowadzenia ustaw z 5/7 1912 Nr. 130 i 131 Dzpp. (wojskowych procedur karnych).

XV. Rozp. wyk. z 19/5 1914 Nr. 124 Dzpp. odnośnie do ustawy pod III.

XVI. Rozp. wyk. z 2/6 1914 Nr. 125 Dzpp. odnośnie do noweli pod XIII.

XVII. Reskrypt Minist. sprawiedl. z 4/2 1914 Nr. 11 Dz. rozp. M. spr. odnośnie do ustawy pod V.

XVIII. Reskrypt Minist. sprawiedl. z 7/2 1914 Nr. 15 Dz. rozp. M. spr. odnośnie do rozporz. pod VI.

XIX. Rozp. Minist. spraw. z 7/3 1914 Nr. 23 i 24 Dz. rozp. Min. spr. o stosunku służbowym dozorców i dozorczyń więziennych.

XX. Reskrypt Minist. sprawiedl. z 14/3 1914 Nr. 29 (rozporz. wykon. ad XIX).

XXI. Dz. rozp. Min. sprawiedl. z 25/4 1914 zawiera wyjaśnienie Ministerstwa co do zarządu przymusowego przedsiębiorstw kinematograficznych.

XXII. Rozp. Minist. sprawiedl. z 2/6 914 Nr. 41 i 43 Dz. rozp. Minist. spraw. tyczące się przeprowadzenia przepisów noweli o odciążeniu sądów.

Wpisy na listę adwokatów i przesiedlenia.

Na listę adwokatów wpisani zostali:

Kraków: Dr. Herstein Artur recte Anschel, Dr. Bross Jakób, Dr. Gargas Zygmunt, Dr. Herstein Henryk (Hirsch), Dr. Silberstein Henryk.

Bochnia: Dr. Jakobsohn Stanisław. Brzesko: Maryniarczyk Jan. Czarny Dunajec: Dr. Dąbrowski Tadeusz Michał. Kalwarya: Dr. Nieć Michał Józef, Dr. Reiner Zygfryd. Kolbuszowa: Chodzicki Władysław. Nisko: Dr. West Izaak Józef. Rzeszów: Dr. Goldenthal Józef, Dr. Fechtdegen Marceli. Tarnów: Dr. Szancer Bruno, Dr. Kryplewski Julian. Wiśnicz: Dr. Blatt Maks Wilhelm. Żywiec: Kalman Wiktor.

Przesiedlili się:

Dr. Dadlez Wilhelm z Krakowa do Brzeska, Dr. Bertold Rappaport z Krakowa do Dąbrowy, Dr. Schmindling Adolf z Krakowa do Podgórza, Zagórowski Julian z Czarnego Dunajca do Nowego Targu, Dr. Hen-

ryk Rappaport z Dąbrowy do Krakowa, Dr. Mokry Maryan z Grybowa do Tarnowa, Władysław Krawczyński z Kalwaryi do Suchej, Dr. Hoffman Romuald z Wadowic do Lwowa.

Lista obrońców wojskowych.

Na liście tej umieszczeni zostali wszyscy ci adwokaci krakowskiej Izby adwokackiej, którzy wnieśli odnośne podania, a mianowicie: stosownie do treści tych podań już to na liście dla wspólnej armii i obrony krajowej, już to tylko na liście dla wspólnej armii.

a) Lista obrońców dla wspólnej armii i obrony krajowej.

Dr.	Aronsohn Jakób	adwokat	w Podgórzu.
„	Bednarski Tad.	„	w Krakowie.
„	Bader Leopold	„	„
„	Bornet Juliusz	„	w Tarnowie.
„	Bross Jakób	„	w Krakowie.
„	Doboszyński Ad.	„	„
„	Caro Leopold	„	„
„	Dadlez Wilhelm	„	„
„	Deiches Izydor	„	„
„	Fabry Kazimierz	„	w Kętach.
„	Fechtdegen Marc.	„	w Rzeszowie
„	Feuereisen Leopold	„	w Podgórzu.
„	Fulkelstein Emil	„	w Tarnowie.
„	Gottlieb Seweryn	„	w Krakowie.
„	Grünspan Michał	„	„
„	Gumprich Adolf	„	„
„	Gleitzmann Józef	„	„
„	Gertler Julian	„	„
„	Gross Joachim	„	„
„	Heski Bernard	„	„
„	Herzhaft Leon	„	w Rzeszowie
„	Krieger Herman	„	w Krakowie.
„	Krygowski Stan.	„	„
„	Kłębkowski Zygm.	„	„
„	Kwieciński Tad.	„	„
„	Landau S. Zygm.	„	„
„	Landy Ludwik	„	„
„	Lewartowski Adam	„	„
„	Laub Dawid	„	„
„	Lehrfreund Zygm.	„	„
„	Liebling Adolf	„	„
Dr.	Lachs Aleksander	adwokat	w Krakowie.
„	Lachs Zygmunt	„	„
„	Lach Stanisław	„	„
„	Mannheimer Leon	„	w N. Sączu.
„	Mikiewicz B. Rom.	„	w Krakowie.
„	Pelz Stefan	„	„
„	Pelzling Marek	„	w Rzeszowie
„	Przeworski Jakób	„	w Krakowie.
„	Peiper Juda	„	„
„	Ringelheim Teodor	„	w Tarnowie.
„	Rosner Jan	„	w Białej.
„	Rosner Oskar	„	„
„	Rolanowski Aleks.	„	w Krakowie.
„	Seinfeld Hermann	„	„
„	Silbermann Bernard	„	w N. Sączu.
„	Skowroński Michał	„	w Tarnowie.
„	Steinsberg Emil	„	w Krakowie.
„	Süsser Albert	„	„
„	Süsskind Dawid	„	„
„	Schoenwetter Henr.	„	„
„	Steinberg Józef	„	„
„	Szancer Bruno	„	w Tarnowie.
„	Steinhaus Ignacy	„	w Jaśle.
„	Tilles S.	„	w Krakowie.
„	Tilles A.	„	„
„	Vogler Zygmunt	„	„
„	Warenhaupt Leon	„	„
„	Weinberg E. H.	„	w Tyczynie.
„	Zakrzewski Tad.	„	w Krakowie.
„	Zelt Salomon	„	„
„	Zimmermann Juda	„	„
„	Żmigród Aleks.	„	w Tarnowie.

b) Lista obrońców dla wspólnej armii:

Dr.	Fink Adolf	adwokat	w Tarnowie.
„	Hopfen Feliks	„	w Rzeszowie
„	Kremler Henryk	„	w Krakowie.
„	Ordynński Józef	„	w Zakliczyn.
	Popiel Floryan	„	w Krakowie.
„	Stepek Jan	„	w Rzeszowie
„	Tertil Tadeusz	„	w Tarnowie.

Czcionkami Krakowskiej Drukarni Nakładowej w Krakowie, pod zarządem Adolfa Nowaka.